

Opole, 2019.01.10

ŻNG.8361.307.2018

DECYZJA Nr 7/2019

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy „Społem” Powszechna Spółdzielnia Spożywców, ul. Pamięci Sybiraków 2, 47-200 Kędzierzyn-Koźle, NIP 7490007058, karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 1 partii jaj kurzych, o wartości 113,81 zł, nieodpowiadających wymaganiom określonym w art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L z 2008 r. Nr 163, poz. 6, z późn. zm.). Zbadana partia jaj nie spełniała wymagań w zakresie klasyfikacji wagowej z uwagi na stwierdzoną niższą masę jednostkową jaj w stosunku do zadeklarowanej.

Uzasadnienie

W dniach 06, 07, 08 i 09 listopada 2018 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-307/2018 z dnia 05.11.2018 r., inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, przeprowadzili kontrolę w Sklepie Gama PH Światowid, ul. Harcerska 19, 47-200 Kędzierzyn-Koźle, w którym przedsiębiorca „Społem” Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Kędzierzynie-Koźlu, zwana dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165,

poz. 1, z późn. zm.);

- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm., obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W trakcie czynności kontrolnych inspektorzy ocenili m.in. rzetelność klasyfikacji jaj w stosunku do klasy wagowej zadeklarowanej w oznaczeniu handlowym, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L z 2008 r. Nr 163, poz. 6, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 589/2008*.

Analizie poddano partię jaj deklarowanych na opakowaniu jednostkowym jako **10 Świeżych Jaj L Ferma Niosek KAJA** z chowu klatkowego, klasa jakości A, deklarowana klasa wagowa L - Duże (73g>masa $\geq$ 63g), partia w ilości 190 sztuk (19 opakowań po 10 sztuk) w cenie sprzedaży 5,99 zł/op., o wartości 113,81 zł, oznaczone datą minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 20/11”; oznakowane na jednostkowym jajku kodem producenta 3-PL-10141313, wyprodukowane przez Fermę Niosek "KAJA" Radosław Dybka, Ocin 51b, 98-285 Wróblew.

Inspektorzy zakwestionowali przedmiotowe jaja z uwagi na niezgodność z zadeklarowaną klasą wagową. Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b *rozporządzenia nr 589/2008*, jaja klasy L sklasyfikowane zostały jako: jaja duże o masie 73 g > masa > 63g. Natomiast czynności przeważenia jaj wykazały, że 17,37 % jaj posiadało niezgodną masę netto w stosunku do zadeklarowanej. Adekwatnie do art. 27 *rozporządzenia nr 589/2008*, uwzględniono tolerancje wagowe, zgodnie z którymi dopuszczalny odsetek jaj klas graniczących z deklarowaną nie może być większy niż 10 %, natomiast odsetek jaj klasy bezpośrednio niższej od zadeklarowanej nie więcej niż 5 %. Uwzględniając 5 % tolerancję wagową stwierdzono, iż 12,37 % jaj nie spełniało wymagań w zakresie klasyfikacji wagowej dla jaj deklarowanych jako klasa wagowa L.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o zafałszowaniu ww. partii jaj w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c *ustawy o jakości handlowej*.

Ustalenia z kontroli zostały udokumentowane w protokole kontroli nr akt ZNG.8361.307.2018 podpisanym bez uwag i odebrany w dniu 09.11.2018 przez [REDAKTOWANE]

██████ – kierownika sklepu, upoważnioną do reprezentowania *Strony* w czasie kontroli. Natomiast ██████ – starszy sprzedawca, obecna w dniu 06.11.2018 przy przeważaniu jaj podpisała załącznik Nr 2 do protokołu kontroli.

Po zakończeniu kontroli *Strona* skorzystała z przysługującego jej na mocy art. 20 ust. 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej* prawa i pismem z dnia 15.11.2018 r. wniosła uwagi do protokołu kontroli. W przedmiotowym piśmie *Strona* poinformowała o niezwłocznym usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości oraz wyjaśniła, iż nie jest winna zaistniałej sytuacji bowiem nie jest producentem, ani dystrybutorem kwestionowanych jaj. Ponadto *Strona* wskazała, iż znaczna część zakwestionowanych jaj (28 z zakwestionowanych 33) w niewielkim stopniu odbiegała od wymaganej masy, a oceniana partia liczyła 190 sztuk. *Strona* powołała się przy tym na art. 27 ust. 2 *rozporządzenia nr 589/2008* i zaznaczyła, iż w przypadku gdy partia liczy mniej niż 180 sztuk jaj, dwukrotnie zwiększa się tolerancje wagowe w zakresie masy jednostkowej. Przepis ten nie został zastosowany, gdyż badana partia zawierała 10 sztuk więcej jaj tj. 190 sztuk. *Strona* powołując się na powyższe okoliczności zwróciła się z prośbą o odstąpienie od wymierzania kary. *Opolski WIIH* na podstawie art. 20 ust. 3 *ustawy o Inspekcji Handlowej* pismem z dnia 28.11.2018 r., przekazał *Stronie* swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 13.12.2018 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. *Strona* została poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto *Opolski WIIH*, na podstawie art. 40a ust. 5a *ustawy o jakości handlowej*, zwrócił się do *Strony* z żądaniem przedstawienia dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2017 r. *Opolski WIIH* wyznaczył *Stronie* termin 10 dni, od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie oraz złożenia ww. dokumentów.

W dniu 27.12.2018 r. do siedziby *Opolskiego WIIH* wpłynęło zeznanie *Strony* o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2017 CIT-8.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 *rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego*

i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, poz. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Wymagania dotyczące informowania na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym zostały ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, poz. 18, z późn. zm.), zwanym dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Zakres odpowiedzialności został uregulowany w art. 8 *rozporządzenia nr 1169/2011*. W myśl art. 8 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, w myśl art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez

producenta.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. c *ustawy o jakości handlowej zafałszowanym artykułem rolno – spożywczym* jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Główne wymagania dotyczące jakości i oznakowania jaj kurzych zawarte zostały w *rozporządzeniu nr 589/2008*. Przepisy te szczegółowo określają, jakie informacje można umieszczać w oznakowaniu opakowań jaj kurzych oraz jakie muszą zostać spełnione warunki aby jaja mogły zostać wprowadzone do obrotu. Wymagania dotyczą między innymi znakowania w zakresie objaśnienia kodu producenta, daty minimalnej trwałości, oznaczenia metody chowu oraz klasyfikacji określonej według klasy jakości i klasy wagowej. Ponadto w opisanym akcie prawnym szczegółowo omówiono cechy jakościowe jaj dla klas A i B (art. 2 ust. 1-4).

Jaja klasy A zgodnie z art. 4 ust. 1 *rozporządzenia nr 589/2008* klasyfikuje się wg wagi na klasy:

- a) XL – bardzo duże, tj. masa ≥ 73 g,
- b) L – duże, tj. $73 \text{ g} > \text{masa} \geq 63$ g,
- c) M – średnie, tj. $63 \text{ g} > \text{masa} \geq 53$ g,
- d) S – małe, tj. masa < 53 g.

W niniejszej sprawie w wyniku przeważenia 1 partii jaj wykazano, że odsetek jaj niespełniających wymagań określonych w deklaracji przedsiębiorcy zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b *rozporządzenia nr 589/2008* w zakresie masy dla danej kategorii wagowej znacznie przekroczył dopuszczalną tolerancję masy jednostkowej. Stwierdzono 17,37 % jaj tj. 33 sztuki w niższej klasie wagowej przy dopuszczalnej tolerancji 5 % tj.: 10 szt. W weryfikowanej partii udział jaj o masie niższej niż zadeklarowana klasa wagowa przekraczająca limit tolerancji określony w art. 27 ust. 2 *rozporządzenia nr 589/2008* świadczy o zafałszowaniu pod względem klasy wagowej.

Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i jest odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego produktu.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie

obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych wynika z art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno -spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt zafałszowany. Przytoczony przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc wystarczy sam fakt zachowania naruszającego ten przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Opolski WIIH ocenił stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia jako wysoki, ponieważ konsument uzyskiwał niezgodną z prawdą informację dotyczącą wagi jaj. Wprowadzenie do obrotu jaja o zaniżonej masie w odniesieniu do zadeklarowanej na opakowaniu jest poważnym uchybieniem w zakresie jakości handlowej. Należy zwrócić uwagę, iż konsument podejmując decyzję o zakupie towaru kieruje się przede wszystkim informacjami zawartymi w oznaczeniu handlowym. Informacje te powinny być zatem rzetelne i w pełni odzwierciedlać rzeczywiste właściwości produktu, ponieważ wpływają one na jego odróżnienie od podobnych środków spożywczych dostępnych na rynku. Ponadto na uwagę zasługuje fakt, iż klasa wagowa jest ważnym i często stosowanym przez konsumentów kryterium wyboru jaj przy ich zakupie. W ocenie *Opolskiego WIIH* klasa wagowa jaj i metoda chowu kur to czynniki determinujące cenę sprzedaży. Konsument dokonując zakupu

produktu kieruje się informacjami uwidocznionymi na opakowaniach i to one ostatecznie wpływają na decyzję o zakupie produktu, który będzie spełniał jego oczekiwania. Zatem decydując się na wybór jaj o określonej klasie wagowej, konsument jest przeświadczony o tym, że kupuje jajo o wielkości zgodnej z deklarowaną. Mając na uwadze powyższe *Opolski WIIH* uznał, iż sprzedaż jaj o zaniżonej masie, stanowi o zafałszowaniu środka spożywczego i jest istotnym naruszeniem ekonomicznych interesów konsumenta, który w konsekwencji kupuje „mniejsze” jaja w wyższej cenie.

Należy zaznaczyć, że to na *Stronie* ciążył obowiązek niedopuszczenia do powstania nieprawidłowości w zakresie sprzedaży jaj o zaniżonej masie. Wprawdzie przedsiębiorca nie jest producentem przedmiotowych jaj, a jedynie przedsiębiorcą prowadzącym ich sprzedaż detaliczną, jednak zgodnie z przepisami prawa żywnościowego ponosi odpowiedzialność za ich jakość. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymogami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe na etapie handlu detalicznego.

Opolski WIIH uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności Strony** nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także fakt, iż w trakcie trwania kontroli *Strona* wyeliminowała stwierdzone nieprawidłowości. Przedmiotowa partia jaj została wycofana z obrotu handlowego celem zwrotu do dostawcy.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Opolski WIIH* przy ocenie przedmiotowej przesłanki uwzględnił wielkość przychodu *Strony*, na podstawie dokumentów przedstawionych w toku postępowania administracyjnego.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 1 partię jaj kurzych zafałszowanych o wartości 113,81 zł. Wartość ta nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Po przeanalizowaniu powyższych przesłanek *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej. Zarówno stopień szkodliwości czynu oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* ocenił na poziomie wysokim, natomiast zgodnie z ww. przepisem możliwość odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej istnieje w przypadku niskiego stopnia

szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej oraz pozytywnej postawy Strony* (usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości) *Opolski WIH* wymierza **karę pieniężną w wysokości 1000 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu jaj zafałszowanych tj. nie spełniających wymagań w zakresie klasyfikacji wagowej z uwagi na stwierdzoną niższą masę jednostkową jaj w stosunku do zadeklarowanej. Zdaniem organu nałożona na *Stronę* sankcja jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży nie występowały produkty zafałszowane. Ponadto nałożona kara jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 *ustawy o jakości handlowej* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Paweł Nakonieczny

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona*

może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.

5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. „Społem” Powszechna Spółdzielnia Spożywców
ul. Pamięci Sybiraków 2
47-200 Kędzierzyn-Koźle
2. BA w/m
3. a/a

JGaw.